

	<p>TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCOMHPHOBAL EORPACH TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA</p>	<p>EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIOS TEISMAS EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELŐFOKÚ BÍRÓSÁGA IL-QORT TAL-PRIMIĪSTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÅTT</p>
--	---	--

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 53/06

4 lipca 2006 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-177/04

easyJet Airline Co. Ltd / Komisja Wspólnot Europejskich

UTRZYMANIE W MOCY DECYZJI KOMISJI W SPRAWIE KONCENTRACJI MIĘDZY AIR FRANCE I KLM PRZEZ SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Sąd stwierdził, że podniesione przez easyJet zarzuty nie dowodzą, iż Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie uznając koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem.

W dniu 11 lutego 2004 r., na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw¹, Komisja wydała decyzję uznającą koncentrację między przewoźnikami lotniczymi Air France oraz Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV („KLM”) za zgodną ze wspólnym rynkiem z zastrzeżeniem dotrzymania zobowiązań zaproponowanych przez strony tej koncentracji.

Spółka easyJet Airline Co. Ltd („easyJet”), będąca tanim przewoźnikiem lotniczym, wniosła do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Oddalenie przez Sąd wszystkich zarzutów podniesionych przez easyJet

W pierwszej kolejności Sąd stwierdził, że właściwa jest przyjęta przez Komisję definicja rynku, według której każde połączenie między danym miejscem wylotu i miejscem przylotu stanowi rynek odrębny. Sąd podkreślił ponadto, że spółka easyJet nie wykazała w sposób wystarczający pod względem prawnym, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez nieuwzględnienie rynków, na których działalność Air France i KLM nie zachodziła na siebie, biorąc pod uwagę, iż rynki te nie zostały przez easyJet wyraźnie wskazane. Nie wykazano zatem faktu stworzenia lub umocnienia pozycji dominującej oraz jednoczesnego naruszenia konkurencji na wspomnianych rynkach.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw [Dz.U. L 395, str. 1, ze sprostowaniem, Dz.U. 1990 L 257, str. 13, zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1310/97 z dnia 30 czerwca 1997 r. [Dz.U. L 180, str. 1].

Sąd stwierdził po drugie, że spółka easyJet nie wykazała, aby Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez niezbadanie kwestii umocnienia pozycji dominującej podmiotu powstałego w wyniku połączenia na rynku zakupu usług lotniskowych. Sąd uznał ponadto, że spółka easyJet nie przedstawiła żadnego faktu mogącego dowieść, że Air France i KLM mogłyby wywierać w jakikolwiek sposób wpływ na Aéroports de Paris, w szczególności w ramach przydzielania czasu na start lub lądowanie.

Sąd stwierdził po trzecie, że spółka easyJet nie przedstawiła dowodu wykazującego istnienie oczywistego błędu w ocenie przypisywanego Komisji w związku z uznaniem przez nią portów lotniczych Roissy-Charles-de-Gaulle i Paris-Orly za substytucyjne.

Sąd uznał po czwarte, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do skutków koncentracji dla potencjalnej konkurencji. Mając w szczególności na uwadze centralizację działalności Air France i KLM w dwóch odrębnych pod względem geograficznym węzłach komunikacyjnych, tj. w Paryżu i Amsterdamie, Sąd ocenił, że spółka easyJet nie wykazała, iż w braku koncentracji spółka KLM byłaby w stanie wywierać rzeczywisty nacisk konkurencyjny na Air France w Paryżu.

Po piąte Sąd stwierdził wreszcie, że spółka easyJet nie była w stanie wykazać, że wszystkie środki zaradcze, wśród których znajduje się w szczególności zobowiązanie Air France i KLM do odstąpienia na czas nieograniczony różnych przedziałów czasu na start lub lądowanie, nie były wystarczające do rozwiania poważnych wątpliwości Komisji w odniesieniu do zgodności koncentracji ze wspólnym rynkiem.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe : FR, CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, PT, SK, SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=T-177/04>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053